

84. møde

Onsdag den 9. maj 1990 kl. 13.00

Dagsorden:**1) Spørgsmål til ministrene.****2) Første behandling af lovforslag nr. L 227:**

Forslag til lov om ændring af personskatteloven. (Forhøjelse af bundfradraget for 6 pct.-skatten).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

3) Første behandling af lovforslag nr. L 228:

Forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (kildeskat). (Begrænsninger af ægtefællers adgang til forrentning ved ændrede ansættelser m.v.).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

4) Første behandling af lovforslag nr. L 229:

Forslag til lov om salg af færgerne »Peder Paars« og »Niels Klim«.

Af trafikministeren (Knud Østergaard).

5) Første behandling af lovforslag nr. L 212:

Forslag til lov om ophævelse af lov om Socialforskningsinstituttet. (Nedlæggelse af Socialforskningsinstituttet).

Af Mogens Elvensø (FP) m.fl.

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 68:

Forslag til folketingsbeslutning om ændringer på arbejdsskadeområdet.

Af Ager Schou (SF) m.fl.

Meddelelser fra formanden:

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Medlemmer af Folketinget Arne Jensen (S), Duetoft (CD) og Glønborg (KRF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en styrkelse af dansk fiskeri- og havforskning.

(Beslutningsforslag nr. B 76).

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Arne Jensen (S):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en styrkelse af dansk fiskeri- og havforskning.

(Beslutningsforslag nr. B 76).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvilige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:**Spm. nr. S 827****1) Til statsministeren af:****Kirsten Jacobsen (FP):**

»Mener statsministeren, at oplagring af »trillebørene og hestevogne« i en palæagtig ejendom på en af landets dyreste grunde kan betegnes som fornuftig anvendelse, eller at en så ringe »anvendelse« må ligestilles med betegnelsen tom/ubenyttet, og vil statsministeren i sidstnævnte tilfælde omgående sørge for, at ejendommen enten sælges eller lejes ud, samt udarbejde nye retningslinier for anvendelsen af statens ejendomme og lokaler?«

Skriftlig begrundelse

Det tidligere landbrugsmuseum på Kongevejen i Virum har i de sidste 18 år tjent som oplagsplads. Det, der står i bygningen, kunne akkurat lige så godt opbevares i 3 lejede garager. Det er svineri med statsmidler at anvende palæagtige bygninger på landets dyreste arealer på den måde.

Ejendommen er en 841 m² stor palæagtig bygning i 3 stokværk. Foruden nævnte ejendom findes et parcelhus, der bebos af en op-

[Kirsten Jacobsen]

synsmand. Huset er på 85 m². Ejendommen er beliggende på et grundareal på 5.636 m².

Ejendomsværdi 4,4 mio. kr., grundværdi 1,572 mio. kr.

Der henvises endvidere til artikel i Børsens Nyhedsmagasinet nr. 8, 4. maj 1990.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Af fru Kirsten Jacobsens spørgsmål kan jeg se, at vi da i hvert fald er enige om, at den ejendom, som tidligere husede Landbrugsmuseet, ikke er tom.

Men så kan man spørge: Bruges den fornuftigt? Jeg synes, man må sige, at opbevaring af skønsmæssigt 20.000 museumsgenstande, som belyser dansk landbohistorie, og som er noget, der skal bevares, ikke er ufornuftig, sådan som denne bygning er indrettet. På trods af, at bygningen ser rigtig nydelig og pæn ud, er den uden vand og uden varme, og derfor har man fundet, at anvendelsen af bygningen som magasin er ganske hensigtsmæssig. Hvis man i det lange løb kan undvære en bygning af denne art inden for Nationalmuseets område, vil man naturligvis tage stilling til, om det er klogere at afhænde den.

Men det har man ikke ment på nuværende tidspunkt.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det var jo et tyndt svar fra statsministeren, og det kan vel ikke undre statsministeren, at jeg er overrasket over et sådant svar.

Jeg har til brug for statsministeren, hvis han ikke kendte bygningen i forvejen, ladet et billede medfølge spørgsmålet, og de, der har set det billede, vil helt klart forstå, at der her ikke er tale om en magasinbygning. Jeg har selv besøgt ejendommen – det ved jeg ikke om statsministeren har – og jeg har i dag også modtaget mit længe ventede svar fra kulturministeren med en fortegnelse over, hvad det var for noget, og kun fået til svar, at der var 20.000 genstande.

Men jeg kan oplyse statsministeren om, at det, man med det blotte øje lægger mærke til, er trillebørene og hestevogne. Og de 20.000 genstande må altså bestå af dokumenter eller meget små sager, for de fylder ikke ret meget på det gulvareal, som rent faktisk er i tre etager.

Vi kan være enige om, at bygningen ikke er tom, men jeg synes også, at statsministeren i sit svar skulle have taget stilling til, om det er en

fornuftig anvendelse af en palæagtig bygning, som i gulvareal er på næsten ½ td. land – det er næsten ½ td. land – og som har et jordtilliggende. Staten må være meget rig, hvis den har råd til at anvende sådanne bygninger til magasiner for de genstande, som man i hvert fald med det blotte øje ikke kan karakterisere som andet end trillebørene og et par hestevogne. At ejendommen er uden vand, og at den i øvrigt er i dårlig stand, ja, det er jo statens egen skyld.

Men det behøver jo ikke at have noget at gøre med, hvad den i øvrigt kunne anvendes til.

Jeg vil gerne stille statsministeren følgende tillægsspørgsmål: Finder statsministeren så, at en husleje på 588 kr. pr. måned for den bolig, som hører til ejendommen, og som har et beboet areal på 120 m², er en rimelig husleje for en bygning beliggende på dette sted?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Man kan naturligvis diskutere bygningens karakter – det er nok en smagssag – men heller ikke bygninger skal man vurdere efter den ydre facades udseende.

Tillægsspørgsmålet har jeg svært ved på stående fod – og det er det jo altså her – at tage stilling til. Var det 120 m²? Under almindelige forhold ville man nok næppe sige, at en husleje på omkring 500 kr. er i overensstemmelse med markedsprisen. Det har jeg ikke så megen forstand på, men det kan jeg jo få, og jeg vil da gerne undersøge sagen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 828

2) Til statsministeren af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Mener statsministeren, at der er sket en fornuftig forvaltning af skatteborgernes penge, når det tidligere landbrugsmuseum på Kongevejen i Virum nu på attende år kun anvendes som oplagsplads for gammelt skrammel, og finder statsministeren, at dette er i overensstemmelse med regeringens målsætning om effektiviserings-, afbureaukratiserings- og privatiseringsplaner?«

Skriftlig begrundelse

Statsrevisorerne har i deres beretning 9/88

[Kirsten Jacobsen]

skarpt kritiseret statens ejendomsforvaltning. Statsrevisorerne skriver:

»Statsrevisorerne finder de i denne beretning omtalte forhold stærkt kritisable og påtaler dem skarpt.

Administrationen af statens ejendomme gennem flere år strider mod god offentlig forvaltning, og ministrenes ansvar for dette påtales.

Statsrevisorerne må videre påtale, at de ministerier, der har haft og stadig har forvaltning af statens ejendomme, ikke har gennemført en registrering af disse ejendomme, så de i hvert enkelt tilfælde kunne have dokumenteret, at der var taget skyldige økonomiske hensyn ved administrationen.« (Citat fra statsrevisorernes beretning side 54).

Der henvises til artikel i Børsens Nyhedsmagasin nr. 8, 4. maj 1990.

Kirsten Jacobsen (FP):

Vi må så prøve på en anden måde.

Ved det næste spørgsmål bruger jeg i min grundelse for spørgsmålet revisorernes beretning til dette Folketing.

Så vidt jeg har forstået Folketingets funktion, er det så op til folketingsmedlemmerne at rejse de sager, som statsrevisorerne har gjort os opmærksomme på, over for regeringen. Det er det, jeg her har gjort.

Statsrevisorerne siger, at man ikke kan dokumentere, at der er taget skyldige økonomiske hensyn ved administrationen. Jeg synes, at det første spørgsmål – i hvert fald for mig og, tror jeg, for de fleste andre uden for regeringen – har bevist, at det er der ikke.

Derfor vil jeg bare spørge statsministeren, inden han nu svarer på spørgsmål nr. 2, om statsministeren også synes, der er taget skyldige økonomiske hensyn ved administrationen af denne bygning, som ministeren omtaler som en magasinbygning.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Om der er taget skyldige økonomiske hensyn i forbindelse med denne bygning, har jeg svært ved at give en udtømmende redegørelse for. Jeg kan i det hele taget ikke forstå, hvorfor spørgere ikke har stillet sit spørgsmål til kulturministeren, som det vedrører, og som jo har en ganske anderledes indsigt i disse forhold, og som derfor også bedre end jeg er i stand til at svare på improviserede og overraskende spørgsmål, som stilles i anden omgang.

Vi skal nok undersøge hele herligheden, og jeg er da glad for, at spørgsmålet stilles, for det kan give anledning til, at det pågældende ministerium og den pågældende styrelse, Nationalmuseet, må tage op til vurdering, om det er den rigtige anvendelse af bygningen eller der kunne ligge en idé i at sælge bygningen og måske købe eller leje noget andet, som bedre kan tjene formålet. Det skal vi nok se på.

Kirsten Jacobsen (FP):

Dér fik jeg jo så et lille svar, men de konkrete spørgsmål, som står anført i spørgsmålet, gik jeg faktisk ud fra at statsministeren havde forberedt sig på, inden han kom. Jeg har nemlig spurgt, om det, jeg har oplyst her, er i overensstemmelse med regeringens målsætning om effektivisering, afbureaukratisering og privatisering, når det drejer sig om en sådan ejendom, som trods alt har en ejendomsværdi på 4,4 mio. kr., har en grundværdi på 1,572 mio. kr. og har et bebygget areal på 841 m² i 3 etager plus en selvstændig bolig med et grundareal på 85 m², og hvis grundareal er 5.636 m², dvs. mere end en hel tønde land.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Efter det for mig oplyste indgår denne bygning stadig i Nationalmuseets samlede magasinplan som et meget vigtigt led. Det er altså baggrunden for, at man ikke har følt, at det var rigtigt at disponere anderledes: sælge og købe eller leje noget andet.

Men som jeg sagde før, vil jeg da gerne foranledige, at man tager op til en fornyet analyse, om det er den bedst tænkelige løsning, at denne bygning anvendes, som det sker, eller man måske kan finde en mere rationel løsning.

Det er jeg glad for at spørgsmålet kan give anledning til.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det eneste, jeg kan sige tak for, er selvfølgelig, at statsministeren vil undersøge det. Undersøgelser kan jo bruges til meget. Men jeg er helt sikker på, at ministerchaufføren med statsministerens praktiske kendskab til ejendomsmarkedet sikkert kunne løse problemet med en lille tur ud omkring Kongevejen, for det ville ikke tage statsministeren mange minutter at blive enig med mig.

[Kirsten Jacobsen]

Men jeg er da tilfreds med, at spørgsmålet bliver undersøgt, for hvis man ser på udlejningsværdien og salgsværdien, er det helt klart, at om man så lejede 10 garager i tilknytning til Nationalmuseet, ville det give i hvert fald finansministeren nogle dejlige kroner i hans kasse og nogle mindre udgifter.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Lad mig sige afslutningsvis, at jeg gerne imødekommer opfordringen om at tage ejendommen i personlig besigtigelse, og i den forbindelse behøver jeg slet ikke at gøre brug af ministerbil og -chauffør. Jeg bor selv i en anden ældre ejendom lige i nabolaget, og jeg skal nok trille derover på min cykel. Hvis spørgeren vil være tilfreds dermed, ville jeg foreslå, at det fandt sted på søndag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 829

3) Til *boligministeren* af:

Pelle Voigt (SF):

»Kan ministeren bekræfte rigtigheden af de udtalelser, som er fremsat af boligselskabet Lejerbos direktør, Per Laursen, om, at f.eks. Lejerbo sagtens kunne opføre 20 procent billigere almentnyttigt nybyggeri af en højere kvalitet, hvis blot selskabet kunne undtages fra bestemmelserne i det såkaldte udbudscirkulære?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til udtalelserne fra Lejerbos direktør, Per Laursen, i dagbladet *Det Fri Aktuelt* fredag den 4. maj 1990.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Lad mig indledningsvis bemærke, at intet er mig mere magtpåliggende end at tilstræbe, at almentnyttigt byggeri udføres så billigt og så godt som muligt. Det er noget, der har betydning både for lejerne og for de offentlige kasser, som i dag betaler ikke mindre end 4,5 mia. kr. årligt til det støttede byggeri.

Det er naturligvis en interessant oplysning, når direktør Per Laursen i *Det Fri Aktuelt* udtaler, at f.eks. Lejerbo kan bygge ca. 20 pct. billigere, hvis man ikke skulle rette sig efter det såkaldte udbudscirkulære.

Udbudscirkulæret blev jo i sin tid indført netop for at sikre konkurrence og dermed også prisbillighed ved at komme den udbredte anvendelse af underhåndsbud i almentnyttigt byggeri til livs. Underhåndsbud – det er det, der betyder overdragelse af arbejde uden konkurrence – kan derfor kun ske i særlige tilfælde, f.eks. ved forsøgsbyggeri eller ved fortsættelsesarbejder.

Der ligger også i kravet om udbud i konkurrence et ønske om, at en så bred kreds af entreprenører og håndværkere som muligt skal have adgang til at byde, og at der derved også sikres rene linjer.

Nu er Per Laursens oplysninger jo ganske udokumenterede, og jeg kan derfor oplyse spørgeren, at jeg naturligvis vil undersøge baggrunden for hans påstande for at vurdere, om der er anledning til at se nærmere på de gældende regler.

Pelle Voigt (SF):

Det er et svar, jeg gerne vil takke boligministeren meget for. Jeg synes, det er væsentligt, at den dokumentation, som måtte ligge til grund for direktør Per Laursens udtalelse til *Det Fri Aktuelt*, naturligvis må fremlægges og vurderes i Boligministeriet, så vi kan vurdere, hvordan reglerne har fungeret indtil nu.

Jeg forstår, at boligministeren er af den opfattelse, at der eksisterer en udbredt praksis med underhåndsbud i denne branche, og jeg kunne i denne forbindelse godt tænke mig at spørge boligministeren, om dokumentationen for det kunne fremlægges i samme forbindelse. Jeg synes, at vi indtil i dag har haft det problem, at de fleste af de praktiske forslag, boligministeren har fremsat på dette område, egentlig har handlet om at fordyre huslejerne i det almentnyttige byggeri snarere end at sørge for at få dem sat ned.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Som oplyst i mit første svar til hr. Pelle Voigt var baggrunden for, at vi i sin tid fik udbudscirkulæret – det var i 1983 under en socialdemokratisk boligminister, og jeg mener også, at hr. Pelle Voigts parti dengang stemte for et sådant cirkulære – netop, at man ville sikre den konkurrence, som skulle til, og at man ville tage afstand fra, hvad man åbenbart dengang mente var tilfældet, nemlig at man i en række situatio-

[Boligministeren]

ner havde oplevet, at der var underhåndsbud, og at man derfor måske ikke var nået frem til en reel pris.

Det er, som jeg sagde, naturligvis noget, vi er meget villige til at se på i Boligministeriet. Det gælder om, at vi får det bedste byggeri til den billigste pris, og at vi også får reelle, åbne markedsvilkår.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 830

4) Til *boligministeren* af:

Pelle Voigt (SF):

»Er ministeren af den opfattelse, at det såkaldte udbudscirkulære for almennyttigt boligbyggeri kan være kommet til at virke fordyrende snarere end billigørende på det almennyttige nybyggeri?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til udtalelserne fra Lejerbos direktør, Per Laursen, i dagbladet *Det Fri Aktuelt* fredag den 4. maj 1990.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Som jeg netop i det nu afsluttede svar har gjort opmærksom på, var baggrunden for udbudscirkulæret, at vi skulle sikre fair konkurrence, kvalitet og prisbillighed.

Kun i mere specielle tilfælde har man ment, at underhåndsbud kunne være fordelagtige, og i disse tilfælde har man altså også efter cirkulæret mulighed for at indgå sådanne.

Jeg synes generelt, at det er meget vanskeligt at konstatere, om bestemte udbuds- eller entreeringsformer er billigere eller dyrere end andre. Der er mange forhold, der spiller ind i dette. Der kan være tale om helt specielle projekter, der kan være markedsf forholdene eller særlige krav eller ønsker fra bygherreside til dette specielle byggeri, og jeg kan derfor ved denne lejlighed kun sige, at jeg ikke her og nu er i besiddelse af erfaringer, der med rimelig sikkerhed kan sandsynliggøre, at lige netop udbudscirkulæret i sig selv har fordyret det almennyttige byggeri.

Men som sagt: Nu beder vi Per Laursen om dokumentation for hans påstand, og vi indhenter i øvrigt de oplysninger, som måtte være til-

gængelige, for at belyse det, og så er jeg naturligvis helt parat til at se på det.

Pelle Voigt (SF):

Jeg har som en af de personligt medansvarlige for udbudscirkulæret interesseret mig meget for, om det ville virke i overensstemmelse med de hensigter, som boligministeren helt præcist har skildret her, og må sige, at det ikke er helt tilfredsstillende i dag, at det, man kan få svar på, er, at det ikke er sikkert, at det ikke har gjort byggeriet dyrere, da ideen jo faktisk var gennem en øget konkurrence at sikre en billigarelse af byggeriet.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om der er noget, der tyder på, at byggeriet faktisk blev billigere som følge af udbudscirkulæret, om vi har nogen undersøgelser eller nogen viden om, hvorvidt udbudscirkulæret overhovedet bliver overholdt i noget særligt omfang, om der foreligger klager i Boligministeriet over manglende overholdelse af cirkulæret, eller om det, vi i virkeligheden taler om, er det, man kunne kalde »business as usual«, blot underhåndsaftaler, blot en anelse mere komplicerede i deres udformning, blot omfattende lidt flere mennesker og derfor med den virkning, at hele processen bliver en anelse dyrere – en fordyrelse, der så i sidste ende kommer til at blive betalt af lejerne i det almennyttige byggeri.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Jeg kan over for spørgeren oplyse, at vi mig bekendt ikke i ministeriet har fået nogen klager over, at udbudscirkulæret ikke skulle være overholdt. Det er naturligvis ikke det samme som at sige, at det nødvendigvis bliver overholdt 100 pct. Det burde det naturligvis blive – det er derfor, vi har det, og så regner vi jo også med, at det gør det – men hvis der skulle komme sådanne klager, vil vi naturligvis se på det under den synsvinkel, som jeg lige har redegjort for.

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil bede ministeren om at undersøge nøje, om der ikke foreligger en række sådanne klager bl.a. fra Håndværksrådet, og fremlægge evt. materiale om dette for Boligudvalget. Det ville jeg synes kunne være et nyttigt bidrag til den fortsatte diskussion.

[Pelle Voigt]

I øvrigt vil jeg gerne spørge boligministeren, om boligministeren har overvejet den kendsgerning, at udbudscirkulæret jo ikke er retligt bindende, da det er et cirkulære. Har man i Boligministeriet nogen sinde overvejet at udforme bestemmelserne i cirkulæret som en bekendtgørelse, sådan at eventuelle overtrædelser af udbudsreglerne kunne påtales ved en domstol?

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Jeg medvirker som sagt meget gerne til fremskaffelse af alle de oplysninger, der kan være med til at belyse, om udbudscirkulæret, som det fungerer i dag, også fungerer til fulde efter sin hensigt, og jeg skal naturligvis nok orientere Boligudvalget herom.

Spørgsmålet om eventuelt at ændre cirkulærereregler til bekendtgørelsesregler har ikke været aktuelt. Det har været rimeligt at have det netop som et cirkulære, der jo er en henstilling til de forskellige parter om at følge reglerne, og hvis det har virket efter hensigten, tror jeg ikke, der er nogen anledning til at ændre det. Men som sagt, lad os nu se, om der kan være tungtvejende grunde, som gør, at vi måske må anlægge nye synspunkter.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 831

5) Til *boligministeren* af:

Pelle Voigt (SF):

»Vil ministeren forberede en lovændring, der gør det muligt at fritage boligselskaber for det såkaldte udbudscirkulære, hvis de bygger til en 20 procent billigere husleje end den, der nu er almindelig i det almennyttige nybyggeri?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til udtalelserne fra Lejerbos direktør, Per Laursen, i dagbladet Det Fri Aktuelt fredag den 4. maj 1990.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Jeg går ud fra, at der i det her stillede spørgsmål ligger, at der skulle være helt almindelig adgang til at indhente underhåndsbud, det vil altså sige, at man skulle lade prisen fastsætte ved direkte forhandling mellem bygherren og

en entreprenør. Det vil således også sige, at budet hver eneste gang blev indhentet uden om markedet og ville komme til at sætte konkurrencen mellem byggeriets virksomheder ud af spillet.

Jeg tror nok, at jeg vil være generelt betænkelig ved noget sådant. Men jeg kan dog sige – og det ved hr. Pelle Voigt også – at vi i øjeblikket i Boligministeriet undersøger en helt konkret sag, nemlig byggeriet i Seden, som hævdes at have en byggeudgift på 10 pct. under rammebeløbet.

Jeg erkender, at denne undersøgelse også omfatter andet end byggeudgiften, men når den er afsluttet, vil vi nok have et fingerpeg.

Desuden kan jeg oplyse spørgeren om, at vi i Boligministeriet er ved at overveje mulighederne for – det bliver foreløbig på eventuel forsøgsbasis – at opnå lavere byggepriser ved at udbyde større dele af det støttede byggeri samlet. Der kan muligvis ligge nogle stordriftsfordele heri, men resultaterne af eventuelle forsøg vil vise, om det er tilfældet eller ej.

Det indgår også i disse overvejelser, hvorvidt samlede udbud bør ske i konkurrence mellem flere bydende eller væsentlige prismæssige fordele først og fremmest kan opnås ved underhåndsbud. Det vil i så fald være en forudsætning, at byggeprisen aftales til et beløb, der er under rammebeløbet for det støttede byggeri, under bibeholdelse af kvalitetsniveauet i byggeriet.

Pelle Voigt (SF):

Jeg synes, det var et overordentlig interessant svar fra ministeren, og jeg synes, at det giver anledning til et par opfølgende spørgsmål.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, om det er ministerens opfattelse, at konkurrencen i byggebranchen er så vigtig, som ministeren gav udtryk for, for de forslag, man i øjeblikket arbejder med i Boligministeriet om en storblokudbygning af opgaverne i bestemte områder, vil jo fremme monopolisering snarere end øget konkurrence.

Endvidere kunne jeg godt tænke mig at spørge, om ministerens klare støtte til, at der skal foregå konkurrence på dette område, udspringer af noget rent principielt eller den udspringer af et ønske om at få udgifterne ved dette byggeri – både for lejerne og for det offentlige – så langt ned som muligt.

[Pelle Voigt]

Man kunne jo godt forestille sig, at dette, at et boligselskab ville bygge til en 20 pct. lavere husleje, i sig selv ville udgøre en ganske betydelig konkurrence i forhold til den øvrige sektor, og at det, selv om udbudscirkulæret i det enkelte forsøg i en sådan sammenhæng var sat ud af kraft, måske ville være nok så effektivt til at sikre konkurrence, som cirkulæret er det i den øjeblikkelige situation.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Jamen jeg synes da til gengæld, at hr. Pelle Voigts betragtninger var meget interessante. Vi kunne jo egentlig – hvis det ikke var Folketingets spørgetid – starte en lille gensidig debat om, at vi måske – hvis det virkelig er muligt at bygge som nu her påstået til omkostninger, der ligger ca. 20 pct. under det, vi ellers har regnet med var det normale – skulle føre tankegangen endnu videre og sige: Jamen så lad den frie konkurrence virkelig herske, og lad os afskaffe alle former for kvotestyring og lade parterne selv bygge til den pris, de kan.

Det er jo noget, der fører lidt videre, indrømmer jeg, end det, vi diskuterer her i dag, men det er vel sådan set nogle perspektiver, vi godt kunne have gavn af at drøfte ved en eller anden senere lejlighed.

Pelle Voigt (SF):

En sådan drøftelse skal altid være velkommen fra min og SF's side, men jeg vil bede boligministeren om i sit arbejde med de såkaldte blokudbud at prøve at undersøge, om blokudbudene ikke netop vil fremme en voldsom monopolisering af byggebranchen, således at hele byggebranchen i Danmark vil blive domineret af nogle ganske få betonvirksomheder og stor-entreprenører – med de følger, som det helt givet på meget kort sigt vil få for huslejestørrelserne og for indtjeningen i disse byggevirksomheder. Og hvis vi får en sådan monopolisering, hvad tror boligministeren så der sker med den fri konkurrence, de frie markedskræfter, som boligministeren så stærkt bekender sig til?

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Det er netop for også helt klart at sige, at konkurrencen naturligvis – det er også det, der ligger i hele udbudscirkulæret – skal have sin fulde virkning. Og når jeg siger, at vi for øjeblikket er i færd med at undersøge muligheder-

ne for det, ligger der intet andet i det end en stillingtagen til den rapport – som også hr. Pelle Voigt er bekendt med – der er kommet fra en arbejdsgruppe om rammerne for det almennyttige nybyggeris anskaffelsesudgifter, hvor et flertal er gået ind for en sådan mulighed. Vi prøver for øjeblikket at se på, om der er tale om noget, som kan anbefales, om det er noget, som vi skal prøve, eller det er noget, vi med det samme kan forkaste.

Pelle Voigt (SF):

Det svar vil jeg også gerne takke boligministeren for, og jeg vil afslutningsvis spørge boligministeren, om jeg skal forstå vores meningsudveksling og boligministerens svar her i salen sådan, at boligministeren vil overveje at lave en forsøgsordning, der undtager boligselskaber, som kan dokumentere, at de er i stand til at bygge til en 20 pct. billigere husleje end den, der nu er almindelig i det almennyttige nybyggeri, fra udbudscirkulæret, om det er noget, ministeren er villig til at tage med ind i overvejelserne på nuværende tidspunkt for at fremme konkurrencen, for at bringe huslejerne ned og for i den forbindelse at nedbringe de offentlige udgifter.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Nu er mit tilsagn i første omgang, at vi vil fremskaffe de oplysninger, der er behov for, for at vurdere, om denne påstand har sin rigtighed. Og når vi har oplysningerne i sagen, vender vi tilbage til, hvad de i øvrigt kan bruges til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 818

6) Til indenrigsministeren af:

Stavad (S):

»Er det ministerens opfattelse, at Holstebro Byråds salg af et kommunalt aktieselskabs skattemæssige underskud holder sig inden for kommunalfuldmagts rammer, i betragtning af, at det medfører et offentligt tilskud til en enkelt virksomhed på 1,5 mio. kr., og at kommunen således skaber konkurrenceforvriddning med offentlige midler?«

Skriftlig begrundelse

Ministeren optræder stedse som vogter over,

[Stavad]

at kommunerne ikke med deres handlinger må kunne mistænkes for at være anledning til konkurrenceforvridning. Holstebro Byråds salg af et skattemæssigt underskud for 500.000 kr., hvørved der spares 2 mio. kr. i selskabsskat, svarer til et offentligt tilskud til en enkelt virksomhed på 1,5 mio. kr. På den baggrund bør der vel næppe herske tvivl om, at kommunalfuldmægten er overtrådt, såfremt tilskuddet bliver bedømt efter de samme kriterier, som ministeren normalt anvender i forhold til kommunerne.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg kan i anledning af det stillede spørgsmål oplyse, at Indenrigsministeriet på baggrund af pressens omtale af sagen den 27. april 1990 rettede henvendelse til Tilsynsrådet for Ringkøbing Amt. Tilsynsrådet, hvorunder det almindelige tilsyn med kommunerne hører, oplyste, at man var i gang med at undersøge sagen med henblik på afklaring af, hvorvidt Holstebro Kommune ved det nævnte salg har handlet ulovligt. Så længe sagen behandles i tilsynsrådet, er jeg afskåret fra at udtale mig om den konkrete sag.

Jeg vil imidlertid benytte lejligheden til at slå fast, at de såkaldte kommunalfuldmægtsregler regulerer, hvilke ulovbestemte opgaver kommunerne kan varetage. Er varetagelsen af en opgave reguleret i en lov, skal spørgsmålet om, hvorvidt kommunen har overtrådt loven, naturligvis afgøres ved anvendelse af lovens regler.

Stavad (S):

Jeg siger foreløbig tak for indenrigsministerens svar. Det er da i hvert fald tilfredsstillende, at sagen er ved at blive undersøgt. Nu forstår jeg, at indenrigsministeren i denne sag er meget tilbageholdende. Indenrigsministeren er jo normalt meget hurtig på aftrækkeren og har normalt ikke haft nogen problemer med, når en kommune foretager en disposition, at fælde en dom – ofte omgående.

Jeg synes, det er et lidt udflydende svar, indenrigsministeren giver. Jeg vil derfor foreslå, at vi glemmer den konkrete sag, hvorefter jeg gerne vil spørge indenrigsministeren helt principielt, om han mener, at en kommune inden for de regler, der gælder i dag, kan handle med skattemæssige underskud og dermed give mil-

lionbeløb til enkeltvirksomheder uden at komme i karambolage med gældende regler.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Hr. Stavad siger, at jeg normalt er meget hurtig til at udtale mig om kommuners beslutninger eller handlinger. I den anledning vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det ikke gælder sager, hvor det vedrører lovligheden, hvor det er henlagt til et tilsynsråd. Ellers må jeg bede spørgeren dokumentere, hvornår det har fundet sted.

Når det gælder amter og amters selskaber, er ministeriet den direkte myndighed, der påser lovligheden. Når det gælder primærkommuner, er det tilsynsrådene. Og holdningen har altid været den konsekvente, at ministeren ikke kommenterer en aktuel sags lovlighed. Hvis jeg gør det, afskærer jeg tilsynsrådet fra at varetage den funktion, der er tillagt det ved de lovregler, som Folketinget har vedtaget, idet jeg jo er rekursmyndigheden for de mulige afgørelser i tilsynsrådet.

Derfor må jeg tilbagevise den usandfærdige påstand, som hr. Stavad kommer med.

Så spørger hr. Stavad om mit principielle synspunkt med hensyn til skattelovgivningen. Hvad det angår, mener jeg, at spørgetiden skal bruges til at rette spørgsmål til de pågældende ressourceministre, og jeg er ikke skatteminister.

Stavad (S):

Jeg tror, at indenrigsministeren ønskede at misforstå spørgsmålet. Dette var ikke et skatteretligt spørgsmål. Spørgsmålet var, om indenrigsministeren mener, at en kommune uden at komme i konflikt med gældende lov og regler kan sælge et skattemæssigt underskud og derved give en enkelt virksomhed en millionfordel og være med til at skabe konkurrenceforvridning i forhold til andre virksomheder.

Måtte jeg spørge på en anden måde: Såfremt indenrigsministerens lovgivning havde været gældende og han havde haft sin tilsynsmyndighed siddende i Holstebro på det tidspunkt, hvor beslutningen blev truffet, ville tilsynsmyndigheden så kunne gribe direkte ind under byrådsmødet og meddele, at byrådets beslutning blev sat ud af kraft?

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Det er jeg ude af stand til at svare på. Hvis

[Indenrigsministeren]

der er tale om et brud på de skatteretlige regler, drejer det sig om en vurdering af skatteloven, og Indenrigsministeriet vurderer ikke overholdelse af skattelovgivningen.

Stavad (S):

Må jeg konstatere, at indenrigsministeren nægter at svare på, om den disposition, som Holstebro Byråd har truffet, er lovlig eller ulovlig i forhold til gældende kommunale love og regler og de styrelsesbestemmelser, man forvalter efter i kommunerne? Det er det, jeg hele tiden har spurgt indenrigsministeren om, og ikke om nogen som helst form for skatteretlige bestemmelser.

Jens Thoft (SF):

Der er tale om en disposition, hvorved kommunen begunstiger et enkelt selskab til ugunst for andre selskaber. Finder ministeren det i det mindste ikke betænkeligt? Jeg har forstået, at ministeren ikke vil udtale sig om, hvorvidt det er ulovligt. Men finder ministeren det i det mindste ikke betænkeligt, at en kommunalbestyrelse på den måde begunstiger et enkelt selskab?

Ole Espersen (S):

Jeg er meget overrasket over ministerens sidste svar, for man fik indtryk af, at når ministeren som tilsynsmyndighed skal tage stilling til, om der er handlet ulovligt, forudsættes det, at det er en bestemt del af lovgivningen – ikke hvis det er skatteloven, ikke hvis det er forskellige andre love. Er det kun styrelsesloven, som ministeren mener at ministeren kan vurdere, når det drejer sig om at sætte en efter ministerens mening ulovlig beslutning ud af kraft? Mener ministeren virkelig ikke, at en ulovlig beslutning, uanset hvilken lov der er tale om, af ministeren efter de gældende regler kan sættes ud af kraft, hvis ministeren har haft tilsynsmyndigheden?

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Hr. Stavad spørger helt klart, om jeg nægter at svare på – og så sagde hr. Stavad: om Holstebro Byråd har optrådt ulovligt.

Jeg sagde, at jeg følger de lovregler, som Folketinget har vedtaget, og de afskærer ministeren fra at udtale sig om en konkret sag, som det er underlagt tilsynsrådets kompetence at afgø-

re. Derfor får hr. Stavad intet svar. Spørgsmålet om lovligheden afgøres af det lokale tilsynsråd.

Hr. Jens Thoft spørger, om jeg ikke finder det betænkeligt. Jeg ville finde det betænkeligt, hvis jeg udtalte mig om en konkret sag, der ligger i tilsynsrådet.

Hr. Ole Espersen spørger om tilsynsmyndighedens opgave. Ministeriet er ikke tilsynsmyndighed vedrørende Holstebro Kommunes adfærd. Det er det lokale tilsynsråd, og det, man bedømmer, er lovligheden af beslutninger. Og lovligheden af beslutninger måles selvfølgelig i relation til de givne lovbestemmelser. Og når man her ville afæske mig et svar om givne lovbestemmelser på det skattemæssige område, sagde jeg, at det ville jeg være ude af stand til at svare på her og nu.

Stavad (S):

Jeg har gang på gang spurgt indenrigsministeren om det principielle i denne sag, og jeg har ikke aftunget indenrigsministeren svar i forhold til en konkret sag. Derfor har indenrigsministeren, hvis han vil, rig mulighed for at svare.

Jeg vil gerne spørge: Når indenrigsministeren nægter overhovedet at svare på noget, der har med disse principper at gøre, skyldes det så, at borgmesteren i Holstebro er Venstres tidligere skattepolitiske ordfører, Venstres nuværende medlem af Ligningsrådet, specielt og personligt udpeget af skatteministeren til at varetage borgernes retssikkerhed, og tilsyneladende også skatteministerens nære rådgiver?

Ole Espersen (S):

Jeg forstår ministerens seneste svar som en korrektion af det forudgående, hvor ministeren henviste til at rette henvendelse til skatteministeren for at få opklaret, om der var begået ulovligheder eller ej.

Det er dog ikke noget, skatteministeren afgør, hvorvidt indenrigsministeren kan skride ind. Det er indenrigsministerens eget ansvar, og så kan det være, at indenrigsministeren konsulterer skatteministeren.

Men jeg går ud fra, at det sidste svar var en bekræftelse af, at selvfølgelig kan indenrigsministeren på alle områder vurdere, om en kommunalbestyrelse har truffet en beslutning, der er ulovlig, også på skatteministerens område.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Hr. Stavad spørger stadig om en problemstilling med udspring i en konkret sag, spørger, om jeg vil svare på et generelt spørgsmål, som alene er affødt af en konkret sag. Og jeg må sige, at det er jeg afskåret fra at udtale mig om, som lovene er skruet sammen i dette Folketing. Sådan er rollefordelingen mellem de lokale tilsynsråd og Indenrigsministeriet, når det gælder lovligheden.

Jeg kan ikke svare på et generelt spørgsmål, der er direkte afledt af en konkret sag, uden samtidig at svare på den konkrete sag; det beder jeg hr. Stavad forstå. Det har Folketinget i hvert fald forstået, dengang man vedtog de lovregler, hvorunder tilsynsrådene og Indenrigsministeriet arbejder.

Så siger hr. Ole Espersen, at jeg da må kunne svare på spørgsmålet om lovligheden af en kommunes optræden i forbindelse med skatte-lovgivningen. Jeg sagde, at når det gælder det principielle konkrete problem, er jeg afskåret fra at udtale mig om det, når sagen ligger i tilsynsrådet, og hvis det drejer sig om et generelt spørgsmål omkring skattelovgivningen, hører det hjemme under Skatteministeriet, for så er det altså ikke en aktuell sag i en kommune, så er det et generelt skattelovsproblem, og dér er det sådan, at man spørger ressortministeren.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 819

7) Til *skatteministeren* af:

Stavad (S):

»Vil ministeren tage initiativ til at ændre lovgivningen for at standsede den omfattende spekulation i handel med underskudsselskaber, som også en skatteopkrævende myndighed som Holstebro Kommune nu har bevæget sig ind i?«

Skriftlig begrundelse

Regeringens passivitet med hensyn til at bekæmpe spekulation i skattemæssige underskud koster årligt et beløb på op imod 1 mia. kr., som skal betales af andre skatteydere. Manglende initiativer for at forhindre spekulation med underskudsselskaber samt i forhold til akkord- og konkurssituationer skaber groteske eksempler.

Senest har Holstebro Byråd besluttet at sælge et tomt underskudsselskab for 500.000 kr., hvilket påfører staten og en anden kommune et skattemæssigt tab på 2 mio. kr.

Den form for spekulation foregår dagligt i privat regi, hvor der opfindes alle mulige konstruktioner for at udnytte skatteværdien af et underskud. Ofte bliver det samme »underskud« endog fratrukket to gange som følge af de eksisterende skatteregler for akkord og konkurs.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Hr. Stavad spørger mig, om jeg vil tage initiativ til at ændre lovgivningen for at standse den såkaldte omfattende spekulation i handel med underskudsselskaber. Hr. Stavad henviser til, at også Holstebro Kommune har besluttet at sælge et underskudsselskab, og at det vil medføre et provenutab for staten og en anden kommune.

På grund af reglerne om tavshedspligt er jeg afskåret fra at kommentere indholdet af den konkrete sag. Derimod kan jeg sige lidt om handelen med underskudsselskaber.

Som bekendt blev reglerne i ligningslovens § 15 om underskudsfremførelse for selskaber strammet i 1987 med virkning fra og med indkomståret 1988. Formålet med de nye regler var at sikre, at købere af et selskab ikke fremfører et skattemæssigt underskud i selskabet fra før overtagelsen til modregning i selskabets renteindtægter, udbytter m.v.

Jeg finder ikke, at der er grundlag for nu at tage initiativ til en isoleret løsning på dette særlige område. Derimod er der behov for en samlet og gennearbejdet løsning vedrørende handel med underskud. Jeg kan derfor oplyse, at regeringen i næste samling agter at fremsætte et lovforslag om beskatning ved konkurs, akkord og gældssanering. Ved en samlet løsning bliver der større sikkerhed for ordentlige og forståelige regler.

Jeg kan dog tilføje, at Told- og Skattestyrelsen på den årlige ligningsinstruktion har indskærpet over for ligningsmyndighederne at påse, at betingelserne for overførsel af indkomst til et underskudsselskab altid er til stede.

Stavad (S):

Jeg vil gerne takke for skatteministerens principielle tilsagn om, at regeringen i næste

[Stavad]

folketingssamling kommer med et initiativ på dette område.

Jeg håber så, at det tilsagn, ministeren her har givet, er mere værd end det tilsagn, ministeren gav under debatten om et lovforslag vedrørende akkord, som Socialdemokratiet fremsatte i begyndelsen af 1988.

Skatteministeren bebudede dengang, at han i efteråret 1988, når konkursudvalget havde afgivet sin betænkning, ville komme med et lovforslag og tage initiativer på området.

Der er i den mellemliggende periode løbet milliardbeløb ud af kassen, og derfor vil jeg gerne spørge skatteministeren, hvad han vil gøre for at få standset denne strøm, og om vi kan forstå ministerens tilsagn sådan, at han i det mindste kommer med et lovforslag ved begyndelsen af folketingssamlingen, altså i oktober 1990.

Jeg vil også gerne spørge, om ministeren nu vil erkende, at han, da sidste indgreb blev lavet i 1987, påstod, at hans indgreb var effektivt, at vi påstod det modsatte, at det er os, der har fået ret, og at ministerens lovforslagsinitiativ alene har betydet, at underskuddet er blevet lidt billigere at købe, fordi køberkredsen er blevet lidt snævrere.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Hvad jeg sagde, da denne stramning blev foretaget i 1987, holder stadig. Dengang var regeringen helt på det rene med – og det blev også direkte sagt i Folketinget – at den opstramning, der da blev foretaget, ikke ville forhindre – og det var heller ikke meningen – at der kunne fremføres underskud i erhvervsmæssig indkomst. Regeringen ønskede netop at bevare denne mulighed for ikke at lægge hindringer i vejen for fornuftige økonomiske rekonstruktioner af virksomhederne; det var selve sigtet med indgrebet at undgå at ødelægge den slags rekonstruktioner.

Så spørger hr. Stavad, hvad vi vil gøre for at standse det, som hr. Stavad kalder en strøm. Jeg tror ikke, tiden er til i dag i detaljer at drøfte indholdet i det lovforslag, som jeg har bebudet at regeringen vil komme med til efteråret, men jeg kan sige til hr. Stavad, at det er regeringens hensigt at fremsætte lovforslaget allerede ved folketingssamlingens start i oktober.

Til hr. Stavad kan jeg i øvrigt tilføje, at proceduren omkring udarbejdelsen af dette lovfor-

slag, som jeg har redegjort for, nøje er blevet fulgt i overensstemmelse med, hvad jeg har sagt til Folketinget. Jeg har nemlig hele tiden gjort det klart, at jeg afventede udtalelsen fra Justitsministeriets konkursudvalg. Som jeg tidligere har redegjort for over for hr. Stavad, har denne udtalelse været forsinket et par omgange. Men det ligger sådan, at der nu er kommet en udtalelse fra konkursudvalget under Justitsministeriet om skattekravs stilling ved konkurs, og den er af Justitsministeriet sendt til høring med svarfrist den 1. juni 1990. Det er på den baggrund, regeringen nu kan fremsætte et samlet lovforslag til oktober.

Henning Nielsen (S):

Normalt er man lidt stolt af at være fra en bestemt by og også stolt af de ting, der kommer fra denne by – også herind til Folketinget. Men jeg må indrømme, at med denne sag, der er rejst af hr. Stavad, har min stolthed over Holstebro Kommunes adfærd på skatteområdet fået et knæk.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det har været intentionerne med disse love, at kommunerne skulle være foregangsmænd, når det drejede sig om skattespekulation. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren har kendskab til, at der er andre kommuner, der har foretaget samme handling. Jeg vil også spørge ministeren, om han ikke har den opfattelse, at det godt kan give en brist i borgernes retssikkerhed – som jeg ved skatteministeren er en stor fortaler for – når man ser en kommune handle på denne måde, og at borgerne dermed kan miste tilliden til, hvordan skatteadministrationen og ligningen i en sådan kommune i øvrigt vil komme til at fungere.

Stavad (S):

Jeg vil da gerne takke for tilsagnet om, at lovforslaget, som ministeren nu bebuder, kommer i begyndelsen af folketingssamlingen 1990-91 – det er da i hvert fald et fremskridt.

For det første vil jeg gerne spørge ministeren, om han mener, at det, vi har set i Holstebro, vil komme ind under ministerens betegnelse fornuftig økonomisk rekonstruktion, når det, det handler om, alene er, at man sælger et tomt aktieselskab, hvor det eneste indhold er et skattemæssigt underskud, om ikke ministeren er enig i, at det var det, som også han – efter det, jeg

[Stavad]

forstod – i hvert fald forsøgte at forhindre med sit lovindgreb.

For det andet vil jeg spørge, om ministeren mener, at det er tilfredsstillende og acceptabelt, at et udvalg bliver flere år forsinket med hensyn til sin egen målsætning og med hensyn til regeringens opgave til det – med den konsekvens, at det koster milliardbeløb, fordi regeringen sidder og venter på et svar.

For det tredje vil jeg gerne spørge skatteministeren, om han mener, at Holstebros borgmester, Anders Poulsen, fortsat opfylder ministerens kriterium for at kunne være retssikkerhedens vogter – hvilket skatteministeren personligt har udpeget ham til i dette udvalg – efter at han har været forstander for de transaktioner, som Holstebro Kommune her har foretaget.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Såvel hr. Stavad som hr. Henning Nielsen må jeg svare, at jeg ikke er i besiddelse af oplysninger om den konkrete sag, der giver mig nogen baggrund for at vurdere selve sagen eller borgmesterens dispositioner i den forbindelse.

Supplerende kan jeg til hr. Henning Nielsen sige, at jeg ikke har kendskab til lignende sager fra andre kommuner.

Hr. Stavad spørger, om det er acceptabelt, at et lovinitiativ på dette område er blevet forsinket i flere år med den konsekvens – som hr. Stavad udtrykker det – at det har kostet statskassen milliardbeløb.

Lad mig igen minde om, at vi strammede reglerne i december 1987 med virkning for indkomståret 1988 på det område, hvor regeringen fandt det rimeligt at stramme reglerne, nemlig for at undgå spekulation for passive investorer vedkommende. Derimod var det ikke – og er det stadig ikke – regeringens hensigt at ødelægge mulighederne for, at man kan rekonstruere underskudsgivende erhvervsvirksomheder. Vi skal også passe på, at vi ikke i befippelse over, at enkeltsager blæses op, ødelægger mulighederne for at foretage fornuftige økonomiske rekonstruktioner og dermed redde arbejdspladser i virksomheder, der i en årrække har givet underskud.

Jens Thoft (SF):

Skatteministeren må da erkende, at reglerne for konkurs og akkord har behov for ændring.

Ministeren har også tidligere lovet os – som hr. Stavad gjorde opmærksom på – at vi allerede i efteråret 1988, så snart konkursudvalgets betænkning forelå – og det gjorde den i sommeren 1988 – ville få et lovforslag fra regeringen, som ville stoppe disse ting.

Ministeren ved også godt – fordi han hvert eneste kvartal fra undertegnede gennem Skatteudvalget har fået et spørgsmål om, hvornår disse lovregler kommer – at der er et akut behov. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Kan vi nu være helt sikre på ministerens løfte denne gang til hr. Stavad om, at lovforslagene om konkurs og akkord fremsættes straks, når folketingsssamlingen starter til efteråret?

Stavad (S):

Vi ved godt, at skatteministeren har travlt, men det skal han da ikke skældes ud for. Jeg forstår, at skatteministeren slet ikke har haft tid til og mulighed for at orientere sig i denne sag.

Men jeg vil gerne spørge, om skatteministeren vil sætte sig ind i sagen for at kunne vurdere, om han herefter mener, at Holstebros borgmester, tidligere skattepolitisk ordfører for Venstre, medlem af Ligningsrådet for Venstre og skatteministerens personligt udpegede ekspert på retssikkerhedsområdet, stadig er velegnet til at bestride disse opgaver, ikke mindst den sidste, som skatteministeren personligt har udpeget hr. Anders Poulsen til. Det håber jeg at skatteministeren i det mindste vil give tilsagn om.

Så vil jeg gerne spørge skatteministeren, om han mener, at det er acceptabelt, at aktive investorer kan spekulere i underskudsselskaber og dermed skaffe sig store skattefrie indtægter på andres bekostning.

Henning Nielsen (S):

Også jeg undrer mig over, at skatteministeren ikke har sat sig ind i denne sag. Det er jeg helt sikker på at tusinder, ja måske millioner her i Danmark har gjort, idet både fjernsynet og dagspressen helt nøjagtigt har skitseret, hvad sagen drejer sig om.

Jeg fik ikke svar på mit spørgsmål før, så det gentager jeg: Har intentionerne i denne lov været, at kommunerne skulle være foregangsmand?

Og med hensyn til retssikkerheden, som jeg ved er skatteministerens kæphest: Mener skat-

[Henning Nielsen]

teministeren ikke, at en sådan sag godt kan påvirke, at borgerne mister lidt af deres tiltro til skattevæsenet, især måske til Holstebro Kommune og ligningsvæsenet dér?

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Til hr. Stavad og til hr. Henning Nielsen må jeg svare, at det rigtige er, at i det omfang denne konkrete skattesag skal tages op, skal det ske efter de helt normale procedureregler for en ligningsmæssig behandling af en sådan sag.

Over for hr. Jens Thoft vil jeg gerne fastslå, at jeg ikke har givet uindfrie løfter til Folketinget; jeg har tværtimod meget klart sagt, at et lovgivningsinitiativ fra regeringens side på dette område måtte afvente udtalelsen fra Justitsministeriets konkursudvalg, og den udtalelse foreligger nu med svarfrist den 1. juni i år efter en høringsrunde, og derefter er der anledning til at udarbejde et samlet lovforslag. Det er præcis den procedure, jeg hele tiden ganske åbent har redegjort for, og som jeg har fulgt.

Stavad (S):

Jeg skal bare i al stilfærdighed bede om at få svar på de spørgsmål, jeg stillede før. Jeg vil gentage det første: Vil skatteministeren tage anledning til at undersøge denne sag for at vurdere, om Holstebros borgmester, Anders Poulsen, efter skatteministerens opfattelse fortsat vil være egnet til at være borgernes retssikkerhedsvogter efter det, han her har været formand for?

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg må ærligt tilstå, at jeg stiller mig noget tvivlende eller lidt mystificeret over for selve baggrunden for hr. Stavads spørgsmål. Mig bekendt er Anders Poulsen ikke i besiddelse af en officiel stilling som borgernes vogter af retssikkerheden på skatteområdet. Anders Poulsons interesse for retssikkerhedsspørgsmål er velkendt, men jeg finder ingen anledning til at foretage en særskilt undersøgelse af Anders Poulsens baggrund for fortsat at drive den virksomhed.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige svar på spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Ole Espersen: spm. nr. S 769

Ingrid Rasmussen: spm. nr. S 775

Behnke: spm. nr. S 781

Lilli Gyldenkilde: spm. nr. S 785-788

Annette Just: spm. nr. S 792

Klaus Hækkerup: spm. nr. S 795

Margrete Auken: spm. nr. S 798

Duetoft: spm. nr. S 804

Spm. nr. S 769

Til *justitsministeren* (18/4 90) af:

Ole Espersen (S):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om de regler, der gælder for tv-spil, »Casino« og lignende i tv, og hvilken sikkerhed er der for, at de mennesker, der bidrager, ved, at en rimelig del af deres bidrag går til de almennyttige formål, som de pågældende tv-spil ofte reklamerer med at de støtter?«

Begrundelse

De gældende regler for lotterier, indsamlinger m.v. er muligvis ikke tilstrækkelige i en udviklingsfase, hvor lotterier m.v. antager en helt anden karakter på grund af deres anvendelse i tv.

I en række tilfælde synes en stor del af de indbetalte beløb at medgå til administration, PR-virksomhed eller lignende.

Såfremt dette er tilfældet, er der tale om en slags misbrug af de humanitære organisationers navne, og efterhånden som en praksis af denne karakter måtte blive almindelig, må det antages, at befolkningens interesse i at støtte de pågældende organisationer mindskes.

Svar (2/5 90):

Justitsministeren (Engell):

I henhold til § 2 i lov af 6. marts 1869 om Klasselotteriet og forbud mod andet lotteri m.m. kan der meddeles tilladelse til lotterier i »udelukkende veldædige øjemed«.

De nærmere retningslinier for meddelelse af sådanne tilladelser er fastlagt ved cirkulære, jf. senest Justitsministeriets cirkulære nr. 16 af 31. januar 1990 om bortlodning. Efter cirkulæret er

[Justitsministeren]

det politimesteren, i København politidirektøren, der meddeler tilladelse til bortlodning.

I relation til det rejste spørgsmål kan der navnlig henvises til, at det efter cirkulærets § 7, nr. 7, skal stilles som vilkår, at mindst 40 pct. af salgssummen går til det i § 2, stk. 1, nævnte formål.

Ved dette vilkår søger man at sikre, at en rimelig del af salgssummen går til det gode formål. Det må i den forbindelse understreges, at også overskud ud over de 40 pct. af salgssummen skal gå til det i § 2, stk. 1, nævnte formål, idet det er dette, der bærer tilladelsen.

Viser det sig efter afholdelsen af bortlodningen, at vilkåret i cirkulærets § 7, nr. 7, ikke er overholdt, idet der på grund af omkostningerne ved arrangementet ikke er blevet mindst 40 pct. af salgssummen tilbage til det gode formål, består der ingen muligheder for at gennemvinge, at formålet alligevel tilgodeses med 40 pct. af salgssummen. Men dette forhold vil indgå i vurderingen ved senere ansøgninger om bortlodningstilladelse fra samme ansøger.

Da Justitsministeriet ved cirkulære af 14. november 1986 indførte den gældende 40 pct.-grænse i § 7, nr. 7, blev det tilkendegivet over for politiet, at en bortlodningstilladelse alene må meddeles, såfremt det må forventes, at mindst 40 pct. af salgssummen tilfalder bortlodningens almenyttige formål. Videre fremhævedes det, at der i almindelighed ikke vil kunne meddeles en senere bortlodningstilladelse, såfremt vilkåret om et overskud på mindst 40 pct. ikke overholdes.

Spm. nr. S 775

Til *energiministeren* (18/4 90) af:

Ingrid Rasmussen (S):

»Hvorledes forestiller ministeren sig at industrielt varmeoverskud skal afsættes og koordineres i områder, hvor der i forvejen er anlagt fjernvarmeproduktion, og hvorledes forestiller ministeren sig at den industrielle kraftvarmeproduktion skal prisafregnes til forbrugeren, og forestiller ministeren sig, at ordinære fjernvarmeverker skal stå stand-by med fuld ydelseskapacitet?«

Svar (2/5 90):

Energiministeren (Bilgrav-Nielsen):

Ledningsanlæg til fremføring af opvarmet vand fra industrivirksomheder er omfattet af varmforsyningsloven, hvis formål er at levere energi til bygningers opvarmning eller forsyning med varmt vand.

Industriel overskuds- og kraftvarme, der afsættes uden for virksomheder, indgår derfor – på linie med varme fra andre kollektive varmforsyningsanlæg – i den almindelige varmeplanlægning. Det påhviler således kommunalbestyrelsen bl.a. at indhente oplysninger om industrivirksomheders muligheder for varmeleverancer og godkende projekter herfor.

Overskudsvarme fremkommer i dag hovedsagelig som et spildprodukt i forbindelse med forskellige industrielle processer og sælges i langt de fleste tilfælde til det stedlige fjernvarmeselskab og fordeles i det eksisterende fjernvarmenet.

De aktuelle leverancer af industriel overskudsvarme fordeler sig på 25–30 virksomheder. I de kommende år forventes det imidlertid at en række virksomheder med stort energiforbrug vil etablere egne, mindre kraftvarmeanlæg baseret på naturgas. De industrielle kraftvarmeanlæg vil formentlig primært skulle sikre tilførslen af energi til virksomhederne selv, men salg af såvel el som varme til de offentlige net vil i varierende omfang være en mulighed.

Varmeleverance fra en industrivirksomhed til et fjernvarmeselskab er undergivet varmforsyningslovens prisbestemmelser. Hovedprincippet er, at prisen skal være omkostningsbestemt, det vil sige, at nødvendige udgifter til brændsel, drift og vedligeholdelse, administration samt investeringer m.v. kan indregnes i priserne for den leverede varme. Overskudsvarmen kan dog ikke prissættes højere end den varme, den fortrænger/erstatte, det vil sige varmeværkets egen produktionspris eller eventuelt den pris, som en tilsvarende varmemængde ville koste ved køb hos tredjemand.

Som udgangspunkt fastsættes prisen og andre betingelser ved forhandling mellem køberen og sælgeren af varmen.

Det kan i den forbindelse tilføjes, at for varmeleverancer til fjernvarmeverker fra naturgasbaserede industrielle kraftvarmeanlæg gælder samme naturgastarif over for industrivirksomhederne, som ville være gældende for fjernvarmeværkernes direkte køb af naturgas.

[Energiministeren]

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt fjernvarmeværker, der aftager industriel varme, skal stå stand-by med fuld ydelseskapacitet, vil det afhænge af indholdet af den leveringsaftale, der indgås mellem fjernvarmeværket og industrivirksomheden.

Det vil her være nærmere fastlagt, hvilke leveringsforpligtelser industrivirksomheden er undergivet, bl.a. med hensyn til adgangen til at indstille varmeleveringen til fjernvarmeværket.

Forpligtelsernes omfang må antages at afspejle sig i prisen for varmen, således at fjernvarmeværket får kompensation for at stå til rådighed med egen kapacitet, i det omfang værket finder det fornødent.

Spm. nr. S 781

Til statsministeren (19/4 90) af:

Behnke (FP):

»Hvornår agter regeringen at starte forhandlinger om skattereform II?«

Begrundelse

Dagspressen er fyldt med forlydender om ændringer af beskattningen af snart det ene og snart det andet. Som oftest er regeringens reaktion på de mange forlydender, at der ikke kan ske noget, før skattereform II har sat rammerne om fremtidens skattestruktur i Danmark.

Samtidig nærmer EF's indre marked sig med en afrivningskalenders ubarmhertige hastighed. Det må derfor forventes, at regeringen også af den grund må have en afklaring af skatte- og afgiftsstrukturen i Danmark efter 1. januar 1993.

Spørgeren ønsker derfor i al enkelhed at få oplyst, hvornår disse påkrævede skatteforhandlinger tænkes startet.

Svar (30/4 90):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Regeringen lægger afgørende vægt på, at en kommende skattereform II virkningsfuldt og holdbart afhjælper svaghederne i det nuværende skattesystem.

Som bekendt forsøgte regeringen allerede sidste år i et langstrakt forhandlingsforløb at opnå tilslutning til sådanne ændringer. Erfaringen viser imidlertid, at resultatløse skatteforhandlinger let fører til usikkerhed og derfor har

en hæmmende og skadelig indflydelse på borgernes og virksomhedernes dispositionsmuligheder.

Regeringen er derfor indstillet på at indbyde til forhandlinger om en skattereform II på det tidspunkt, hvor partiernes tilkendegivelser giver regeringen rimelig sikkerhed for, at sådanne forhandlinger kan føres til ende med et positivt resultat.

Spm. nr. S 785

Til undervisnings- og forskningsministeren (23/4 90) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Vil ministeren oplyse de beregninger, der lægges til grund for ministerens kronik i Fællesrådet, april 1990, samt opstille en liste over, hvilke uddannelser og hvilket antal uddannelsespladser ministeren efter eget ønske vil oprette, men ikke har haft midler til?«

Begrundelse

Som bekendt er bistandshjælpen til en ung ca. 2.728 kr. pr. måned + husleje; SU er på 3.040 kr. pr. måned og dimittendsatsen 8.288 kr., hvoraf der betales skat og a-kasse-bidrag. Såfremt det skulle være muligt at omfordele eller rettere nedsætte de omtalte grupper til SU, er det ønskeligt at vide, hvor mange uddannelsespladser der rent faktisk kunne blive råd til.

Spørgeren er helt enig i, at det er bedre, at de unge får arbejde og uddannelse end passiv hjælp, men forudsætningerne for at tilbyde arbejde og uddannelse må så være til stede. Efter mit kendskab til antallet af unge på dimittend-dagpenge tillader jeg mig at tvivle på, at det nødvendige antal uddannelsespladser kan fås for de penge, der er til rådighed efter en sådan manøvre – der må betydelig flere midler til – rent bortset fra, et en del unge, der ikke har rige forældre, dårligt kan klare sig for SU.

Når ministeren påstår, at det kan lade sig gøre, må der ligge beregninger til grund herfor. De bedes oplyst.

Svar (2/5 90):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Regeringen har fremlagt et oplæg (Sauntehusoplægget), som viser, hvordan man vil kun-

[Undervisnings- og forskningsministeren]

ne aktivere unge mennesker til uddannelse og bekræftigelse frem for til at forblive i en udsigtsløs tilstand på sociale ydelser og arbejdsløshedsunderstøttelse.

Et af planens hovedsigter er derfor at sørge for, at der ikke eksisterer forkerte incitament i overførselsindkomststrukturen, der indbyder de unge til ledighed frem for til uddannelse. Situationen i dag er således, at det for nogle unge kan betyde en nedgang i rådighedsbeløb, hvis de vælger en faglig eller boglig uddannelse frem for kontanthjælps- eller dagpengeydelse.

Det er klart, at et så stort projekt skal finansieres; regeringen agter nemlig ikke at tage udgiftspolitiske initiativer, uden at der samtidig peges på, hvordan disse finansieres.

En afgørende del af finansieringsplanen udgøres af besparelser på overførselsindkomster, når de unge forlader de passive ydelser til fordel for uddannelse og beskæftigelse.

Undervisningsministeriet

På uddannelsesområdet, som hører under Undervisningsministeriet, skønner regeringen at der skal tilvejebringes ca. 11.000 ekstra pladser over en 4-årig periode. Denne ekstraordinære indsats skulle kunne nedbringe køen af afviste til videregående uddannelser til et minimum.

På finansloven for 1990 er 1. etape af denne indsats påbegyndt, idet der er oprettet og finansieret 1.000 ekstra pladser i 1990. Der skal således i det kommende år fremskaffes finansiering til de resterende 10.000 pladser. Lige for tiden forhandler regeringen om oprettelse og finansiering af yderligere 1.000 pladser i 1990. Vedlagt en oversigt over fagfordeling og merudgift vedrørende de 1.000 ekstra pladser, som jeg ønsker at oprette.

Der vedlægges desuden en oversigt over den samlede udbygningsplan på 10.000 uddannelsespladser samt overslag over merudgifterne.

Bilag 1

Udviklingen i pladstallet fra 1989 til 1990

	Bevilgede pladser		Ekstra pladser
	1989	1990	1990
<i>Samfundsvidenskab/handelsuddannelser</i>			
- Kandidatuddannelser	5.980	6.060	100
- Markedsøkonomer	-	600	100
<i>Humaniora</i>			
- Kandidatuddannelser	3.730	-	-
- Bacheloruddannelser	-	3.980	300
<i>Naturvidenskab/tekniske fag</i>			
- Videregående teknikere	3.600	3.800	200
- Datamatikere	150	150	100
- Højere teknisk eksamen	1.220	1.320	200
Ekstra pladser i alt			1.000
<i>Merudgifter (mio. kr.)</i>			
- videregående uddannelser			56
- htx			19
Merudgifter i alt			75

[Undervisnings- og forskningsministeren]

Bilag 2

Undervisningsministerens ønsker vedrørende oprettelse af ekstra pladser

	1990	1991	1992	1993	I alt
<i>Samfundsvidenskab/handelsuddannelser</i>					
– Markedsøkonomer	100	800	1.600	1.900	4.400
– Kandidatuddannelser	100	100	100	100	350
<i>Naturvidenskab/tekniske fag</i>					
– Videregående teknikere	200	480	420	450	1.550
– Datamatikere	100	100	100	150	450
– Bacheloruddannelser	–	350	350	450	1.150
<i>Humaniora</i>					
– Bacheloruddannelser	300	500	500	450	1.700
I alt	800	2.430	3.170	3.600	10.000

Merudgifter ved oprettelse af 10.000 ekstra pladser ved videregående uddannelser:

Finansår	1990	1991	1992	1993
Mio. kr. (1990-niveau)	56	207	364	459

Spm. nr. S 786

Til *arbejdsministeren* (23/4 90) af:**Lilli Gyldenkilde (SF):**

»Vil ministeren oplyse, hvor mange nyuddannede der modtager dagpenge på dimittendsats – fordelt på fag – samt oplyse, hvor i uddannelsessystemet der er ledige pladser til dem til videreuddannelse, jf. kronik af undervisningsministeren i Fællesrådet, april 1990?«

Begrundelse

Der henvises til kronikken af undervisningsminister Bertel Haarder i Fællesrådet, april 1990.

Svar (2/5 90):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

En dagpengesatsundersøgelse – stikprøvebaseret – for uge 19 i 1989 viser, at knap 10.000 personer fik udbetalt dagpenge efter dimittendreglerne. Arbejdsløshedskassetilhørsforholdet for disse 10.000 er dette:

Erhvervsproglig	ca. 160
Ingeniører	ca. 460
Folkeskole	ca. 290
Magistrene	ca. 810
Metalarbejderne	ca. 780
Akademikerne	ca. 1.010
HK	ca. 2.600
FTF	ca. 590
Teknikere	ca. 900
Civiløkonomerne	ca. 260
Forebyggende børneforsorg	ca. 650
Øvrige	ca. 1.490

Undervisningsministeriet gør opmærksom på, at der i undervisningsministerens kronik ikke var tale om videreuddannelse af nyuddannede på dimittendsats. Undervisningsministeren peger i stedet på det ønskværdige i, at de uddannelsessøgende selv får ansvaret for deres beskæftigelse efter endt uddannelse.

Der eksisterer ikke – i nævneværdigt omfang – ledige pladser i uddannelsessystemet under Undervisningsministeriet. Undervisningsmini-

[Arbejdsministeren]

steren forhandler derimod om at finde finansieringsmuligheder til at oprette ekstra pladser i de videregående uddannelser til afvikling af køen af afviste som følge af adgangsbeholdningen. Også på ungdomsuddannelses-, lære- og praktikpladsområdet forhandles der om fremskaffelse af ekstra pladser, således at motiverede unge ikke behøver at gå ledige, men uddanner sig i egen og samfundets interesse.

Spm. nr. S 787

Til *socialministeren* (23/4 90) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Hvor mange unge, 18–29-årige, får bistandshjælp i et helt år, og hvor meget får de i bistandshjælp sat i forhold til SU og dagpenge på dimittendsats (efter skat og a-kasse-bidrag)?«

Begrundelse

Der henvises til undervisningsminister Bertel Haarders kronik i Fællesrådet, april 1990.

Svar (3/5 90):

Socialministeren (Aase Olesen):

Det er fra Danmarks Statistik oplyst, at 21.774 personer mellem 18 og 29 år modtog hjælp efter bistandslovens § 37 i mindst 10 måneder af året 1988. Heraf var 13.295 under 25 år.

Reglerne for udbetaling af kontanthjælp efter bistandslovens § 37 til unge under 23 år blev ændret med virkning fra den 1. april 1989.

Ved ændringen gennemførtes en harmonisering af kontanthjælpen til de unge med uddannelsesstøtten.

Kontanthjælpen til de under 23-årige udbetales i dag med en samlet ydelse svarende til SU-stipendiesatsen for henholdsvis hjemmeboende og udeboende. Med de aktuelle satsers udgør hjælpen henholdsvis 1.858 kr. månedligt og 3.040 kr. månedligt.

Forsørgere under 23 år er ikke omfattet af den særlig lave kontanthjælp til de unge. Det samme gælder for unge under 23 år, der har haft månedlige indtægter, der overstiger stipendiesatsen for udeboende, i en sammenhængende periode på 3 måneder.

Disse grupper er berettigede til kontanthjælp efter de almindelige regler, jf. bistandslovens § 37, stk. 2, 1. pkt.

Den almindelige kontanthjælp består af en grundydelse, et boligtillæg og et børnetillæg for hvert barn under 18 år.

Grundydelsen og børnetillæggene udbetales efter faste takster på henholdsvis 2.728 kr. (efter 9 måneder 2.400 kr.) og 1.052 kr. (pr. barn) pr. måned. Boligtillægget udbetales på grundlag af de faktiske udgifter.

Den samlede kontanthjælp kan højst udgøre 5.200 kr. pr. måned, medmindre de hidtidige indtægter giver grundlag for en større hjælp. I så fald kan hjælpen udbetales med indtil 90 pct. af den hidtidige indtægt.

Det kan oplyses, at den gennemsnitlige kontanthjælp til de 23–29-årige udgjorde 4.347 kr. månedligt i oktober 1988.

Ydelsen er ikke skattepligtig, men bevirker et vist nedslag i personfradraget, hvis modtageren i årets løb tillige har skattepligtige indtægter.

Til sammenligning har en dagpengemodtager på dimittendsats ca. 5.000 kr. til rådighed efter skat, fagforening og a-kasse-bidrag.

Spm. nr. S 788

Til *arbejdsministeren* (24/4 90) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at forligspartierne bag UTB-ordningen, KVR og Socialdemokratiet, undersøger mulighederne for at bruge en lille del af UTB-midlerne til at dække transportomkostninger for UTB-deltagerne?«

Begrundelse

Deltagerne i UTB-ordninger har i et foretræde i Arbejdsmarkedsudvalget redegjort for, at der er nogle omkostninger ved at deltage i UTB-ordninger, som man ikke har råd til, såfremt man er på almindelige arbejdsløshedsdagpenge. Bl.a. transportudgifter tynger hårdt på et i forvejen skrabet budget.

UTB-deltagerne er tilfredse med at være på kurser for at dygtiggøre sig til et kommende nyt job, men er af den mening, at det ikke er helt rimeligt, at hvis man gør en indsats for at dygtiggøre sig, får man mindre ud af det økonomisk. Dette blev helt klart for mig i en efterfølgende snak med dem.

Det er ikke store beløb, der bedes om. Det drejer sig om ca. 300 kr. pr. måned til transport, som eventuelt kunne tages fra UTB-midlerne. Der udbetales til kurserne pr. deltager ca. 1.700 kr. pr. uge.

Svar (2/5 90):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Spørgsmålet synes at gå ud fra, at der ikke kan betales befordringstilskud til personer, der i medfør af lov om arbejdstilbud til ledige modtager UTB med uddannelsesydelse, dvs. uddannelse med støtte svarende til dagpengeniveau.

Det er imidlertid ikke korrekt, at der ikke kan betales befordringstilskud til disse kursister.

Efter Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 516 af 20. juli 1989 ydes der befordringstilskud efter de for specialarbejderuddannelsen gældende regler.

Efter disse regler fratrækkes et beløb svarende til 20 km i hvert dagligt tilskud, og det kan være denne økonomiske udgift, de pågældende refererer til. Der er imidlertid tale om regler, der følger reglerne for fradragsret ifølge skatte-lovgivningen og som sagt gælder på specialarbejderkurser.

Udgiften hertil er ikke større, end det må forventes i øvrigt, når man skal transporteres til og

fra arbejde eller uddannelse, og jeg har ikke noget ønske om at ændre på dette. Der er tale om kurser, der kvalificerer, og som ligger på et højt støtteniveau.

Spm. nr. S 792

Til kulturministeren (25/4 90) af:

Annette Just (FP):

»Hvorledes har udviklingen været for Tvindskolerne gennem de sidste fem år?«

Begrundelse

Efter vedtagelsen af L 125 den 16. december 1988 vedrørende Det Nødvendige Seminarium ville det være interessant og gavnligt at få oplyst, hvorledes udviklingen har været for Tvindimperiet.

Svar (4/5 90):

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Udviklingen på Tvindskolerne gennem de sidste fem år fremgår af nedenstående oversigt:

*Antal årselever**

Folkehøjskoler	1985	1986	1987	1988	1989
DRH, Tvind	120,5	29,4	24,5	30,3	26,8
DRH, Juelsminde	59,9	28,6	25,5	27,0	27,8
DRH, Vamdrup	34,2	19,4	20,4	24,9	23,6
DRH, Bogense	6,3	24,7	18,9	19,6	20,2
DRH, Sejrens Vej	8,9	26,4	30,9	32,3	47,6
DRH, Nordsjælland	—	—	21,9	25,7	23,7
I alt	229,8	128,5	142,1	159,8	169,7

*) En årselev er lig med en elev i 40 godkendte uger.

*Antal årselever**

Efterskoler	1985	1986	1987	1988	1989
Tvind	25,2	19,7	18,1	23,9	26,8
Bustrup	31,9	38,2	27,9	35,7	32,9
Juelsminde	65,2	39,0	38,3	50,9	57,8
Vamdrup	35,0	28,6	28,2	43,8	48,2
Asserbohus	89,9	72,5	61,0	75,5	76,7
D.I.E. Tvind	80,2	79,5	56,5	41,3	53,4
Roskilde	85,1	78,6	79,6	83,5	92,1
Bogense	26,7	21,1	19,3	33,9	33,2
Firemøller	37,1	21,7	27,8	38,7	35,1

[Kulturministeren]

D.I.E. Bustrup	37,7	29,2	32,9	31,5	42,7
D.I.E. Juelsminde	22,0	32,6	38,0	41,7	46,4
D.I.E. Skydebanegård	2,3	31,4	42,3	46,8	49,2
Starreklinke	–	10,1	39,8	48,2	44,5
I alt	538,3	502,2	509,7	595,4	639,0

Antal årselever)***Husholdningsskoler/håndarbejdsskoler**

Roskilde	19,7	16,8	18,2	19,4	18,3
Juelsminde	21,8	18,4	19,5	17,7	18,4
Nordfyn	24,6	18,5	17,1	19,9	18,7
Nordjylland	21,6	15,8	17,8	20,5	19,1
Søgaard	7,5	21,5	18,7	20,6	18,1
Tvind	–	7,2	19,5	18,3	18,6
I alt	95,2	98,2	110,8	116,4	111,2

Elevtal pr. 1/9

Friskoler	1985	1986	1987	1988	1989
Tvind	29,0	25,0	21,0	28,0	39,0
Asserbo	32,0	23,0	31,0	32,0	34,0
Roskilde	35,0	35,0	36,0	32,0	36,0
Juelsminde	32,0	21,0	22,0	31,0	32,0
Starreklinke	–	13,0	19,0	26,0	32,0
I alt	128,0	117,0	129,0	149,0	172,0

Spm. nr. S 795

Til skatteministeren (26/4 90) af:

Klaus Hækkerup (S):

»Kan ministeren oplyse, hvorfor der fra december 1988 til marts 1990 ikke er taget skridt til at integrere Told- og Skattestyrelsens slutligningsregister (MT-file) med Det Centrale Skatteyderregisters ligningsmodel (CSR-L)?«

Begrundelse

I december 1988 afgav firmaet McKinsey & Co. en rapport, »Containing EDP and staff costs«, til Statsskattedirektoratet. I rapporten fremhævedes, at »One proposal – rationalizing the duplication of systems associated with the MT file and income register – could save about DKK 30 million«.

I marts 1990 afgav den af Skatteministeriets koncernledelse nedsatte arbejdsgruppe »Redegørelse fra edb-arbejdsgruppen«. Skatteministeren er formand for koncernledelsen. Af redegørelsen fremgår bl.a. (s. 63-64): »McKinsey har – ligesom tidligere T og S selv – foreslået MT-filen integreret med CSR-L. McKinsey vurderede besparelspotentialet ved strukturelle registerændringer, hvortil førstnævnte integration yder det væsentligste bidrag, til ca. 30 mio. kr. Der er ikke taget skridt til den foreslåede integration.

Ud fra en helhedsbetragtning kan der ikke være tvivl om, at en integration vil være hensigtsmæssig. Efter edb-samordningsaftalen af 10. november 1986 kan MT-filen med 2 års forudgående varsel overføres til Datacentralen. På den anden side er det tvivlsomt, om der kan opnås nogen statslig besparelse herved, idet kom-

[Klaus Hækkerup]

munerne fuldt ud refunderer udgifterne til MT-filen. I samordningsaftalen synes forudsat, at kommunerne fortsat skal betale for de funktioner, der overføres til staten, men kommunerne vil formentlig kræve betalingen nedsat med en eventuel rationaliseringsgevinst.«

Svar (2/5 90):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

I redegørelsen fra konsulentfirmaet McKinsey & Co. »Containing EDP and staff costs« fra december 1988 er der peget på muligheden for at opnå rationaliseringsgevinster ved at integrere visse registersystemer. Der peges på muligheden for at integrere Told- og Skattestyrelsens slutligningsregister (Mandtalsfilen) med Det Centrale Skatteyderregister, ligningsdelen, og på at integrere Told- og Skattestyrelsens indtægtsregister med Det Centrale Skatteyderregister, ligningsdelen.

McKinsey & Co. anslog den samlede rationaliseringsgevinst ved at foretage begge de nævnte integrationer til ca. 30 mio. kr.

Told- og Skattestyrelsens slutligningsregister (Mandtalsfilen) (MT-filen) køres på Kommunedata. Registeret anvendes til at foretage indgangstest af de indberettede selvangivelsesoplysninger m.v. og til at overføre de godkendte selvangivelsesoplysninger m.v. til Det Centrale Skatteyderregister, ligningsdelen, som køres på Datacentralen. Registerets oplysninger overføres også til andre statslige og kommunale registre og danner grundlag for udarbejdelse af diverse materiale, herunder statistiske oplysninger, til bl.a. de kommunale skattemyndigheder.

Bl.a. på grundlag af de fra Told- og Skattestyrelsens slutligningsregister (Mandtalsfilen) modtagne oplysninger foretages der i Det Centrale Skatteyderregister, ligningsdelen, de skatteberegninger, som fremgår af årsopgørelsen.

Beregnings af forskudsskatterne i forbindelse med den ordinære forskudsansættelse sker i Det Centrale Skatteyderregister, ligningsdelen, der som nævnt køres på Datacentralen.

Ved ændringer i forskudsskatterne i årets løb foretages beregningen af de ændrede forskudsskatter i Told- og Skattestyrelsens indtægtsregister (Indtægtsregisteret), der køres på Kommunedata.

Spørgsmålet om integration af de nævnte registre har været behandlet før McKinsey & Co.s undersøgelse.

Integrationen er således forudsat i den gældende edb-samordningsaftale af 10. november 1986 mellem staten og kommunerne på skatteområdet.

Heraf fremgår bl.a.:

»Statsskattedirektoratet overtager ansvaret for og styringen af Indtægtsregisteret og MT-filen (Mandtalsfilen), så vidt muligt den 1. september 1986, idet der ikke ved overtagelsen sker nogen fysisk flytning af registrene.

For så vidt angår Indtægtsregisteret og MT-filen organiseres samarbejdet mellem Statsskattedirektoratet og de kommunale edb-centraller efter samme retningslinier, som er fastlagt for Statsskattedirektoratets samarbejde med Datacentralen.

Tidligst med virkning fra den 1. januar 1990 kan Statsskattedirektoratet med 2 års forudgående varsel beslutte, at MT-filen skal nedlægges og Indtægtsregisteret overføres til Statsskattedirektoratet (Datacentralen). I forbindelse med registeromlægningen skal følgende forudsætninger opfyldes:

- Svartider for brugerne af de centrale systemer må ikke forringes mærkbart i forhold til svartiderne på MT-filen og Indtægtsregisteret på tidspunktet umiddelbart før registeromlægningen.
- Brugernes udgifter vedrørende de dele af de centrale systemer, som skal udføre samme funktioner som MT-filen og Indtægtsregisteret, må ikke være højere end de tilsvarende udgifter vedrørende henholdsvis MT-filen og Indtægtsregisteret.
- Ud over de centrale systemer, som kommunerne skal have terminaladgang til, skal det være muligt for kommunerne at opbygge regionale/lokale systemer. Med henblik herpå skal de centrale systemer kunne udveksle »rå« data på transaktionsniveau med regionale/lokale systemer efter samme principper som i gennemstillingsløsning model 3 II. Der fastsættes nærmere retningslinier herfor.«

Integrationen var således forudsat før McKinsey & Co.s undersøgelse, men var gjort betinget af, at visse tekniske forudsætninger kunne opfyldes.

Som nævnt anslog McKinsey & Co., at der kunne opnås en rationaliseringsgevinst på ca. 30 mio. kr. ved at foretage de nævnte integrationer af registre.

[Skatteministeren]

Det er korrekt, at der kan opnås en rationaliseringsgevinst. Det er dog tvivlsomt, om den kan blive så stor som anslået af McKinsey & Co. Rationaliseringsgevinstens størrelse vil afhænge af den måde, hvorpå integrationen bliver foretaget.

Siden McKinsey & Co. afgav sin redegørelse i december 1988, er der taget initiativer i retning af integration af de nævnte systemer.

Statsskattedirektoratet overtog således ansvaret for og styringen af Indtægtsregisteret og MT-filen pr. 1. januar 1988.

Som led i kommuneaftalen af 23. maj 1989 blev det aftalt, at der skal ske en samling af al forskudsregistrering på én edb-central. Dette betyder integration mellem Told- og Skattestyrelsens indtægtsregister og Det Centrale Skatteyderregister, ligningsdelen.

I overensstemmelse hermed er der taget initiativ til i højere grad at integrere opgaven med forskudsregistrering allerede med virkning fra forskudsregistreringen for 1991.

Spørgsmålet om integration skal også ses i lyset af den igangværende konsulentundersøgelse om opstilling af en edb-strategi og edb-organisation for Skatteministeriet.

Spm. nr. S 798

Til *trafikministeren* (26/4 90) af:

Margrete Auken (SF):

»Hvad er Søfartsstyrelsens begrundelse for – i sit udkast – kun at ville tillade skibe på op til 1.000 tdw at passere Vesterrenden?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 797.

Svar (3/5 90):

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Søfartsstyrelsen har afgivet følgende udtalelse:

»I forbindelse med påbegyndelsen af konstruktionsarbejdet på søterritoriet i Vesterrenden udarbejder Søfartsstyrelsen i overensstemmelse med praksis en bekendtgørelse om sejladsholdene i området i byggeperioden.

Bekendtgørelsen skal udsendes til skibsfarten, før resultatet af de planlagte simuleringer på Skibsteknisk Laboratorium kan nå at fore-

ligge. Da Søfartsstyrelsen som følge heraf ikke på udgivelsestidspunktet endnu har det fornødne grundlag for endeligt at fastsætte, hvor store skibe der sikkert og under alle forhold kan gennemsejle broen, er det besluttet at vælge den lave grænse på 1.000 tdw.

Søfartsstyrelsen vil, når simuleringresultaterne foreligger, fastsætte den endelige grænse for skibe, der kan sejle igennem broen. Denne grænse forventes at ville ligge inden for intervallet 1.000–2.000 tdw.«

Jeg kan henholde mig hertil.

Spm. nr. S 804

Til *trafikministeren* (27/4 90) af:

Duetoft (CD):

»Med hvilken begrundelse har ministeren for anden gang ændret fristen for afgørelse af, hvilke selskaber der får andel i de nye tankanlæg på motorvejene?«

Begrundelse

En række virksomheder – bl.a. olieselskaber – har investeret betydelige midler i ansøgningerne omkring ombygningen af benzinanlæg ved de danske motorveje.

Ministerens har flere gange udskudt tidspunktet for, hvornår afgørelsen af, hvilke selskaber der får de enkelte anlæg, træffes. Fristen siges nu at være 1. juni 1990.

Spørgeren finder det urimeligt over for ansøgere, der har brugt store midler for at overholde ministeriets ansøgningsfrist, at ministeriets svartermin flyttes. Dette gør enhver planlægning af de videre store investeringer umulig.

Svar (3/5 90):

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Det er rigtigt, at jeg to gange har bedt tilbudsgiverne om at vedstå deres tilbud i en yderligere periode, første gang fra 1. marts til 1. april 1990, anden gang fra 1. april til 1. juni 1990.

Dette skyldes, at bedømmelsen af tilbudene har vist sig vanskeligere, end vi havde regnet med.

Sagen er, at der i udbudsbetingelserne har været en stor frihedsgrad. Der er ikke tale om at byde på et detailprojekt med en bestemt servicegrad, hvor alene tilbudet på afgift er afgørende. Der er et vidt spillerum for udformningen af

[Trafikministeren]

anlæggene og på den tilbudte service. Hertil kommer, at udformningen af anlæggene ifølge udbudsbetingelserne kun behøver at være skitsemæssig.

Dette har betydet, at tilbudene varierer meget væsentligt i detaljeringsgrad og standard.

Når spørgeren henviser til de store midler, nogle af tilbudsgiverne har investeret i deres tilbud, skal jeg hertil sige, at det bl.a. er i erkendelse af dette, at jeg har ment at måtte gå grundigt til værks.

Supplerende svar på skriftligt besvaret spørgsmål:**Ad spm. nr. S 684****Formanden:**

Fra kulturministeren er modtaget supplerende svar på et af medlem af Folketinget Stillinger (SF) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende sp. 8264, var sålydende:

Til kulturministeren (26/3 90) af:

Stillinger (SF):**Team Danmarks indtægter (1990, 1991 og 1992 er budgetter).**

	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992
	i 1.000 kr.							
Dansk								
Tipstjeneste/Kulturministeriet . . .	12.643	13.170	28.739	30.364	48.552	49.400	51.300	54.000
<i>Idrættens egenindtjening:</i>								
DIF	1.889	4.030	4.866	5.186	5.697	8.565	10.500	10.550
DOK	858	1.832	2.211	2.357	2.389	660	0	0
TD marketing/TV	1.136	2.107	3.753	12.264	14.410	15.620	19.665	21.315
Renteindtægter	394	901	3.331	3.223	5.659	6.000	4.500	4.500
I alt	16.920	22.040	42.900	53.394	76.707	80.245	85.955	90.365
Heraf idrættens egenindtjening . . .	4.277	8.870	14.161	23.030	28.155	30.845	34.655	36.365

Den næste sag på dagsordenen var:

(Fremsat 2/5 90).

2) Første behandling af lovforslag nr. L 227:

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forslag til lov om ændring af personskatteloven. (Forhøjelse af bundfradraget for 6 pct.-skatten).

Forhandling

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

Stavad (S):

»Vil ministeren oplyse om udviklingen i Team Danmarks egenfinansiering fra Team Danmarks start og frem til i dag samt ministerens forventninger til udviklingen i egenfinansieringen?«

Supplerende svar (4/5 90):

Idet jeg henviser til mit foreløbige svar af 26. marts 1990, skal jeg oplyse følgende:

Team Danmark har indsendt den vedlagte oversigt over indtægtsforholdene for perioden 1985-92 inklusive.

Med hensyn til Team Danmarks budgettering for 1991 og 1992 af tilskud af tips- og lottomidlerne i medfør af tips- og lottolovens § 6A bemærkes, at disse beløb årligt kan reguleres med samme procentsats som tilskudsbevillinger på finansloven; udgangspunktet for beløbstørrelsen er ca. 47 mio. kr. i 1988-niveau.

Med hensyn til finansieringsfordelingen mellem staten og idrætten i forholdet 2:1 bemærkes, at en væsentlig afvigelse fra den forudsatte fordelingsnøgle, som måtte opstå i fremtiden, kan medføre, at man må tage dette spørgsmål op til fornyet overvejelse.